

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII.

ZATURDAG den 16den MAART 1844.

No. 11.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 26 February 1844.

ALZOO de persoon van **ANTONIO VALENCIA**, woonachtig te Jamaica, zich thans op dit eiland bevindende, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin met name **CLEMENTINA**, oud 40 jaren, dochter van **ANIKA**, benevens hare drie dochters **ANNET**, oud 15 jaren, **HELOISA**, oud 13 jaren en **POULINA**, oud 5 jaren, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; rullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 27 February 1844.

IN opvolging van het voorgeschrevene by de laatste alinea van art. 25 der publicatie van den 1 dezer maand No. 2, waarby, met intrekking van alle vroegere bepalingen dienaangaande, het houden van Quarantaine op nieuw wordt vastgesteld en geregeld, wordt door den ondergeteekende, namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, bekend gemaakt, dat, uit aanmerking van het ophouden der Kinderziekte op het eiland St. Thomas, de vaartuigen, welke van dat eiland komen, of op hunne reizen hetzelfde hebben aangedaan, aan het houden van Quarantaine niet verder zullen onderworpen zyn.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkoopng.

DE ondergeteekende, Speciale gemagtigde van de erven van wylen **JUAN ANTHONY NICOLAAS**, ook genaamd **LIXRAVEN**, zal op den 21 Maart aanstaande, in het beneden lokaal van het Weeskamers gebouw, publiek doen opveilen:

DE PLANTAGIE genaamd **BONA VISTA**, gelegen in het 2de District der Midden divisie, benevens twee daarby behoorende **STUKKEN GRONDS** met namen **VAES** en **ST. ROSA**;

als mede:

TWEE STUKKEN GRONDS, mede gelegen in het opgemelde District, bekend onder de namen van **DE SA-VAAN** en **JUANOTA**;

alles breeder omschreven in de daarvan aanwezig zynde koop- en opdrachtbrieven, die acht dagen voor den verkoop ten kantore van den Heer Vendumeester, ter inzage, zullen liggen voor de genen, welke daarin gading mogten hebben.

Curacao den 29 February 1844.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

ROME, 9 Dec. Volgens brieven uit Catania, van een natuuronderzoeker, is de uitbarsting van den Etna eene der belangrijkste, welke sedert vele jaren heeft plaats gehad. Van Napels zyn vele vreemdelingen met stoomschepen naar Siciliën vertrokken, om dat groote natuurtooneel te bezichtigen. Den 24 November had zich een nieuwe lavastroom vertoond, en uit den krater stegen dikke rookzuilen omhoog. In de richting van Coriazzo was eene nieuwe opening ontstaan, waaruit de lava naar Muletto stroomde. Den 25 waren eene menigte menschen bezig om boomen om te houwen, toen de lavastroom onverwachts op hen stortte. Er volgde eene vreeslyke uitbarsting en meer dan honderd menschen verloren het leven. Den 1 December miste men reeds 130 personen. In de bosschen en wynbergen heeft de lava groote verwoestingen aangerigt.

NAPELS, 10 Dec. Uit Nicolosi schryft men van den 1 December: "Het is eene daadzaak, dat de uitbarsting van den Etna steeds meestal in de wintermaanden plaats heeft. Van de 100 aangeteekende uitbarstingen waren er 80 in November en December. Dit jaar heeft dezelve den 13 Nov. een aanvang genomen, en ditmaal is zy noodlottiger geweest dan immer. Den 23 Nov. stroomde de lava naar Bronte, en scheen dat stadje te zullen vernielen, doch zy wendde zich by de hoogte, waarop het gebouwd is, en doorkruiste de vlakte naar Aderno, terwijl zy aldaar een streek van 2 miglien met 50 voet hooge lava vulde.— Daarop rigtte zy haren loop naar de Simeoto. Aan de afhelling van S. Lucia, alwaar eenige huisjes staan, is een kom of vyver. Vele toeschouwers bevonden zich aldaar, om getuigen te zyn, hoe de gloeiende lava zich in het water zou bekoelen. Noodlottige onvoorzigtigheid! De gloeiende massa bedekte het water, hetwelk, dewyl het geen uitweg kon vinden, even als eene kruidmyn, opplofte, en de omstanders met kokend water en daarop met gloeiende lava bedekte: 30 menschen kwamen hier om het leven, en 25 anderen werden zwaar gewond naar het hospitaal gevoerd."

NAPELS, 10 Dec. Eergisteren waren wy getuigen van de viering van het feest der beschermster van het Napelsche leger (welks *dapperheid!* bekend is), de madona *Immaculata*, welk feest een bewys van het bygeloof onzer eeuw is. Om middernacht begon het feest, toen eene processie door de kerk toog, niet om het allerheilige, maar om het beeld van de madona, hetwelk werd aangeropen en aangebeden, onder het geknal van kanonschoten, waardoor eenige honderden glazen aan stuk sprongen. Zonder dat geweld zal deze beschermvrou de aanbidding in den hemel wel niet hebben kunnen hooren? By het aanbreeken van den dag, werden uit elk der 4 kasteelen 12 kanonschoten gedaan ter eere van de heilige jongvrouw. Om 10 ure trok het geheele garnizoen naar het exercitieplein, alwaar een groote kapel, by wyze van eene tent, was opgeslagen. Spoedig daarop verschenen de koning, de koningin, de prins van Salerno en het geheele hof. De koning hield revue over de troepen, waarna hy met zyn gevolg in de kapel trad, waarin de *cappellano maggiore* de mis las en het leger namens de patrones zegende. Uit 16 kanonnen werden er salvo's gedaan en door de kasteelen met eene gelyke hoeveelheid schoten beantwoord. Eindelyk defileerden de troepen voorby den koning en trokken naar de kazernen. Des avonds

werden er weder salvo's gedaan, en in alle straten werd links en regts het kanon gelost. Met het gebulder van het geschut nam het feest een einde.

ROME, 11 Dec. De verschillen tusschen het Peterburgsche kabinet en Rome zyn van dien aard, dat men geene spoedige vereffening kon verwachten. De aankomst van den nieuwen Russischen gezant alhier, den heer van *Butenieff*, heeft echter veel hoop gegeven, daar hy met buitengewone instructien en volmagten voorzien is, om de onderhandelingen voort te zetten, en, zoo wy hopen, te vereffenen.

WEENEN, 18 Dec. De Oostenryksche marine neemt langzamerhand in sterkte toe, en is zeer dienstig ter beteugeling der zee-roovers in den Griekischen Archipel. Onze marine telt, behalve eenige oorlogschepen, 200 goed gebouwde en gewapende koopvaardyschepen, elk van 10 tot 20 kanongaten, zoo dat zy te zamen 3000 kanonnen kunnen aanwenden. De Oostenryksche Lloyd heeft 14 gewapende stoombooten, die in een zegevecht goede diensten zouden kunnen doen.

— In Bulgaryen duurt de haat tusschen de Christenen en Mahomedanen voort, en wordt door zendelingen aangezet. Uit Konstantinopel schryft men, dat te Mosul (Mesopotamiën) vele Christenen door de Turken zyn vermoord.

TRIEST, 12 Dec. De berigten uit Athene van den 6 dezer bevestigen, dat de rust in Griekenland blijft heerschen. De heer *Panuzos Notaras* is met 216 stemmen tot president der nationale vergadering gekozen. Hy heeft voor die betrekking bedankt, uithoofde van zynen ouderdom.— (Hy is slechts 103 jaren oud). De eerste vice-president, de heer *Maurakordatos*, heeft daarom het voorzitterschap op zich genomen. De andere vice-presidenten zyn de heeren *Metaxas*, *Kolettis* en *A. Londos*. De dichter *A. Sutzos* heeft in een heldendicht onze ministers geweldig geheld, waarop het volk zyn huis heeft bedreigd en hy genoodzaakt is geworden, de stad te verlaten. De eerste secretaris van het Russische gezantschap, de staadsraad *Johan Persianis*, is, na het vertrek van den Russischen gezant, benoemd tot zaakgelastigde van Rusland te Athene.

Maurakordatos wordt als het hoofd der zoogenaamde Engelsche party beschouwd; hy is een man van 56 jaren, zeer werkzaam en vlug. Van eene oude Fanariotische familie uit Konstantinopel afstammende, leefde hy in Italië, toen de opstand uitbarstte; hy wydde zich en zyn vermogen aan het vaderland en wierp zich in 1820 in Missolonghi, alwaar hy veel dapperheid aan den dag legde. *Kolettis* wordt voor het hoofd der Fransche party gehouden. Hy is een Epiroot, en was lyfarts van *Ali*, pacha van Janina; als zoodanig had hy grooten invloed by de Albanesche en Rumelische officieren, welken invloed hy dan ook nog bezit. Hy draagt de nationale kleeding met een hoogen rooden muts, dien hy in gezelschap zelfs niet afzet. *A. Metaxas* is het hoofd van de Russische party, maar heeft minder invloed. Hy behoort tot eene voorname familie uit Cephalonia, en streed in 1820 aan het hoofd van 1000 jonische Grieken voor de Hellenische onafhankelykheid.

FRANKFORT, 26 Nov. Het hier gevestigde genootschap tot het invoeren van hervormingen onder de Israëlieten breidt zich ook elders in Duitschland meer en meer

uit, en is steeds werkzaam ter bevordering van deszelfs doel. Met den aanvang van het volgende jaar zal hetzelfde een tydschrift, onder den titel van "De Israëliet der 19de eeuw" uitgeven.

PARYS, 19 Dec. Men zegt, dat per telegraaf de tyding is ontvangen, dat de verschillen tusschen Tunis en Sardinië niet in der minne zyn geschikt. De Consul generaal van Sardinië heeft dien ten gevolge die Barbarysche hoofdstad verlaten en den oorlog aan den Bey verklaard. Men verwacht dus spoedig een beleg van Tunis, daar er, zoo men zegt, reeds een eskader daartoe te Genua wordt gewapend.

— **21 December.** De minister van financiën zal persoonlijk het voorzitterschap waarnemen van de wetenschappelyke commissie, die tegen het einde dezer maand eene zitting zal houden, ten einde definitievelijk uitspraak te doen omtrent de aanneming van een zekerheids-papier (*papier de sureté*), hetwelk bestand moet zyn tegen de pogingen der vervalschers van akten en tegen den schandelyken handel van die genen, welke beschrevene zegels schoonwuschen, ten einde dezelve op nieuw te kunnen gebruiken, en waardoor aan den staat een aanzienlyk nadeel wordt gedaan.

— **24 December.** Wy vernemen, dat men in de bibliotheek van de stad Cambrai, een groot gedeelte van de correspondentie van Fenelon weder gevonden heeft; dezelve bevat brieven en documenten, die nooit uitgegeven en die van het grootste gewigt zyn.

— **2 January.** Men schryft uit Straatsburg. "Een veertigtal personen uit onze stad zyn de slagtoffers geweest van eene groote schurkery. Een koopman uit Parys, pakt zich alhier met pendules uit, doch stelt derzelve pryzen zoo hoog, dat hy geene enkele verkoopt. Eenige dagen na zyne uitpakking komt er een schuldeischer op, die den koopman laat gevangen zetten, en de pendules geregtelyk laat verkoopen. Eene groote menigte koopers doen zich op, zoo dat de pendules, die van zeer siecht maaksel waren, en waarvan er geen een goed werk had, tot hooge pryzen werden verkocht. Na de verkooping laat de schuldeischer zyn deelgenoot uit de gyzeling en vertrekt met hem naar elders."

BRUSSEL, 25 Dec. De ex-regent van Spanje, de generaal *Espartero*, zal zyn verblyf te Brussel vestigen. Een zynen aides-de-camp is reeds alhier aangekomen, om eene woning te huren.

— Zes vaartuigen met kolonisten zullen achtereenvolglyk naar Santo Thomas vertrekken, en wel 14 dagen na elkander.

LONDEN, 25 Dec. In *the Morning Herald* leest men: "Men schryft ons uit Rio Janeiro, dat de Engelsche marine een sla venhaler heeft genomen, welke van Angola kwam, en 400 negers aan boord had, zoodanig tegen elkander gepakt, dat het eene enkele levende massa vormde. Gedurende 21 dagen had men hun niet vergund versche lucht te ademen. Toen men hen er uithaalde, waren er 10 dood, die in 2 dagen tyds waren gestorven. De toestand van deze menschen was betreurenswaardig; de meeste konden nauwelyks zich staande houden."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 Maart 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 23 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20 $\frac{1}{2}$ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 Maart 1844.

ALZOO de persoon van **SALOMON ELIAS LEVY MADURO**, burger en inwoner alhier, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf **DAVID**, oud 50 jaren, zoon van **CATHARINA**, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 Maart 1844.

ALZOO de persoon van **GEORGE LEON**, burger en inwoner alhier, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie geadresseerd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin **RUFINA**, oud 9 jaren, dochter van **DOMINGA IPOLITA**, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

TER verzending naar Nederland per het nederlandsche Barkschip, genaamd **ELISABETH MARIA**, gevoerd door Schipper **J. GRIM**, wordt ter Post-directie alhier een *Brieven-zak* opgemaakt, die gesloten zal worden op aanstaanden Vrydag, zynde den 22 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 15 Maart 1844.
De Commis, belast met de
Post-directie,
C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Sarah Henriquez.	Eduard Boulton.
Joseph Constantien Conkering.	Pinede y hermano.
Margarita Lujando.	Jose Penso.
Juana Petronila.	W. H. Lauson.
	Joseph Agostin.

Curaçao den 15 Maart 1844.
De Commis, belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

Publieke Verkoopning

OP Maandag, den 18 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw van

- Twee vaten 1ste soort Cochenille.
- Een kist 2de soort dito.
- Twee vaten Zacatillo dito.
- Een baal Merinos wol.
- Twee do. veredelde do.
- Een do. Katoen.
- Vyftig tonnen Pokhout.

Curaçao den 15 Maart 1844.
De Administrateur van Financiën,
J. PH. BOSCH.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
M A A R T 1844.

V. M. Maandag den 4 te 4 u. 25 m. 'snamiddags.
L. K. Maandag den 11 te 8 u. 42 m. 'smorgens.
N. M. Maandag den 18 te 7 u. 40 m. 'savonds.
E. K. Dingsdag den 26 te 12 u. 24 m. 'snachts.

Gedurende de fransche overheersching in Europa viel er dagelyks zoo veel voor in de staatkundige wereld, dat zelfs de dagbladschryvers genoegzame stoffe hadden; en ofschoon wy thans maar gewonelyk twee malen per maand europische tydingen ontvangen, zoo leveren de halfmaandelyksche berigten nauwelyks belangryke stoffe genoeg voor eene Courant. De londensche berigten tot den 1 February, over Nieuw York ontvangen, zyn meestal de discussien in de engelsche, fransche, spaansche en andere wetgevende vergaderingen, die wel is waar, lokaal belang hebben, maar die den lezer, aan deze zyde van den Atlantischen Oceaen, weinig aangaan.

Toen de Spaansch Amerikaansche Staten den stryd voor hunne onafhankelykheid voerden, toen was deze stryd een voorwerp van algemeen belang voor den beschaafden lezer; het was de stryd tusschen vryheid en onderdrukking, tusschen licht en duisternis; doch thans nu er een altoosdurende burger oorlog in velen dier staten woedt, wat gaat het ons aan, welke party de overhand heeft. Zoo was het ook in Spanje gedurende den stryd tusschen het dwangjuk en de vryheid, tusschen het fanatisme en de wysbegeerte; welk weldenkend mensch verheugde zich niet toen *Espartero* Don Carlos overwon? doch thans hebben de kribbelingen tusschen de Moderados en Progressistas weinig belang voor ons. De Moderados hadden tot nu toe de overhand; alle ambtenaren en militaire officieren, die niet van hunne party waren, zyn afgezet geworden; doch volgens de jongste berigten hadden, by de jongste verkiezing voor de leden der Cortes, de Progressistas de overhand; zoo dat men den val van het Moderado ministerie als zeker beschouwd.

De koningin van Engeland had het parlement geopend met eene aanspraak; doch het nieuws, dat er in verteld werd, wist men reeds. Aangaande hare staatkundige inzichten of ontwerpen werd niets anders gezegd, dan dat zy nimmer hare toestemming zoude geven, dat Ierland deszelfs afzonderlyk parlement terug bekomme.

Haar grootvader, George III., zeide insgelyks, dat hy nimmer zyne toestemming zoude geven, dat Noord Amerika een onafhankelyke staat wierd; doch dit gezegde beteekende niets anders, dan dat hy deze onafhankelykheid zoo lang zou bestryden, als zyne krachten het toelieten en Noord Amerika niet als onafhankelyk zou erkennen, tot dat hy er toe gedwongen wierde.

Toen de koningin, by gelegenheid van het openen der zittingen van het parlement, op den troon was gezeten, zat prins Albert aan den voet van den troon aan de linkerhand. Hy was zeer bleek en by scheen in geen goeden staat van gezondheid te verkeeren. Men merkt aan, dat zyne schitterende montering van generaal zyne uitermatige bleekheid nog meer heeft doen uitkomen. Hy heeft het aanzien van iemand, die aan hartewee lydt. De koningin, zegt men, bevindt zich wederom in een gezegenden staat.

De Franschen zyn zeer gebelgd over de koelheid der uitdrukkingen, met opzigt tot Frankryk, in de aanspraak van Hare Majesteit; want, terwyl Koning Lodewyk Philip van opregte vriendschap, welke hem en de koningin van Engeland aan elkander verbindt, uitwydt, antwoordt H. M. op deze betuiging van vriendschap met de alledaagsche uitdrukking van "*Amicable relations*," in welke betrekking H. M. met alle andere mogendheden en staten, waarmede Engeland niet in oorlog is, staat. De aanspraak van Lodewyk Philips maakt melding van de overeenstemming in gevoelen tusschen de kabinetten van Frank-

ryk en Engeland met opzigt tot de staatsaangelegenheden van Spanje en Griekenland. In de aanspraak van koningin Victoria wordt daarvan niets gerept. Dit alles, zegt men, is verdacht, koel en niet zeer verplichtend.

In de laatste week van January hield het regtsgeding van O'Connell de aandacht van het staatkundige publiek bezig. De heer Sheil, verdediger van John O'Connell, heeft zyn pleidooi ter verdediging geopend met eene zeer weisprekende redevoering, maar hetwelk het groot gebrek heeft van zeer lang te zyn. Het beslaat elf kolonnen in kleine letters van de groote engelsche dagbladen. Een ieder bewondert hetzelfde, maar niemand heeft den moed om het door te lezen.

Zoodra de uitspraak der groote jury omtrent O'Connell en zyne mede-aangeklaagden bekend gemaakt was, is de Heer Steele opgestaan, om te verklaren, dat hy niet door den procureur-generaal, die, volgens hem, de zaak op eene partydige wys by de jury behandeld had, vervolgd wilde worden. Genoemde Heer zal, even als den Heer D. O'Connell den vader, zyne eigene zaak bepleiten, terwyl de advocaat Sheil de verdediging van J. O'Connell op zich heeft genomen. Men vermoedt, dat al de in regten betrokkenen de waarheid der hun te laste gelegde daadzaken niet ontkennen zullen, maar wel dat de wetten door deze geschonden zouden zyn.

De akte van beschuldiging, aan welke de groote jury haar zegel gehecht heeft, bestaat uit ruim zestig dicht gedrukte bladzijden, en behelst elf hoofdpunten van aanklagt. In de eerste afdeeling worden de volksvergaderingen, in den loop van 1843, op verschillende tyden en plaatsen, door O'Connell en de meesten der overigen bygewoond, naauwkeurig opgesomd en erkend, dat aan enkele daarvan ruim achttien honderd duizend menschen hebben deel genomen. Ook vindt men onder deze rubriek de aanklagt tegen de uitgevers van verschillende dagbladen, wegens het opnemen van oproerige artikelen.

In de volgende hoofdstukken der akte worden de punten der beschuldiging, wegens het houden van redevoeringen en het verspreiden van geschriften, tot opruijing der bevolking tegen het gouvernement en de constitutie, tot verwekking van onderlingen haat tusschen Hr. Ms. onderdanen, tot het bevorderen van afval in het leger en tot verzet tegen de uitspraken der wettig ingestelde regtbanken, in het breede ontwikkeld.

Het is voor de gewone regtbanken, dat is voor den Jury, dat O'Connell te regt moet staan. De gewone loop van zoodanig regtsgeding, en die loop zal waarschijnlijk ook thans met O'Connell gevolgd worden, is deze:

By het openen der zitting moet de zaak gebragt worden voor den grooten jury, die zoo veel is als eene kamer van beschuldiging. Het gouvernement heeft, zoo vermeenen wy ten minste, het regt, om de zaak *ex-officio*, onmiddelyk voor den kleinen jury, of jury van vonnissing te brengen, maar van dit regt maakt het zelden gebruik, en dit zal het waarschijnlijk ook thans niet doen.

De zaak van O'Connell zal, waarschijnlijk den eersten dag der zitting voor den grooten jury worden gebragt. De groote jury is zaamgesteld uit notabele burgers, meestal zoodanigen, die openbare ambten bekleeden. Aan dezen jury wordt het *indictment* of de acte van beschuldiging onderworpen, en het is, na de verklaringen der getuigen gehoord te hebben, dat hy daarover beraadslaagt. Daarna keert hy in de gehoorzaal terug met oen *verdict*

(eene verklaring) van *true-bill* of *no-bill*. In het eerste geval is de beschuldiging gegrond; in het tweede geval is dezelve dit niet. Wyl er zelden andere dan genoegzaam blykende beschuldigingen aan den grooten jury worden onderworpen, is de verklaring, welke dezelve uitbrengt, meestal een *true-bill*. Alsdan wordt de zaak overgebragt voor den specialen jury. Die jury telt aanvankelyk eene naamlyst van 48 leden, maar wordt door de faculteit, welke iedere party heeft, om er 12 te *recuseeren*, tot op 24 teruggebragt.

Uit deze 24 wordt voorts by het lot het twaalfstal bepaald, hetwelk kennis van de zaak zal nemen, en nadat ook beide, de beschuldigde en het openbaar ministerie *recusatiën* uit deze hebben kunnen doen, wordt aan den beschuldigde afgevraagd, of hy *guilty* of *not guilty*, dat is, als zyne schuld erkennende, of zyne schuld ontkennende, wil pleiten. Pleit hy *guilty*, zoo wordt hy zonder vonnissing en op eigen bekentenis veroordeeld; die bekentenis is alsdan tevens een beroep op de goedertierenheid van het hof; pleit hy *not guilty* zoo neemt het gewoon regtsgeding zynen loop.

Toen O'Connell in 1831 gearresteerd werd, sloeg de Groote Jury een *true-bill* tegen hem. Aanvankelyk pleitte hy *not guilty*, maar weldra veranderde hy van besluit en zette hy zyne verdediging voort, onder het erkennen van schuld. Het toenmalig gouvernement, dat van Lord Grey, zette de zaak niet ten einde door; maar ditmaal gelooft men niet, dat zulks wederom het geval zal zyn.

Van O'Connell zelve heeft men eenigen tyd geleden, eene vry uitgebreide levensbeschrijving gegeven; maar zie hier evenwel, uit hoofde van het belangryk oogenblik, eenige korte punten ter herinnering.

Daniel O'Connell is den 6den Augustus 1775, te Carhem, naby Caherciveen, in de baronie van Iveraghe, graafschap van Kerry, geboren. Zyn vader, de Heer Morgan O'Connell, van Carhem, was gehuwd met Catharina, dochter van den Heer O'Mullane, van Whicherhurch, in het graafschap van Cork. De moeder van zynen vader behoorde tot het geslacht der *Odonebues*, of zwarte opperhoofden van hunnen stam.—De Heer O'Connell heeft zyne opvoeding genoten gehad op het vaste land, te Leuven, St. Omer en Douai. By zyne terugkomst in Engeland, heeft hy tot advocaat gestudeerd. In 1796 is hy voor de Iersche balie toegelaten geworden. Den 3den Juny 1802 huwde hy zyn Nichtje Maria, dochter van den Heer Eduard O'Connell van Iralce. In 1809 stierf zyn vader en in 1825 erfde hy, by het overlyden van zynen Oom, Maurits O'Connell, de familiegoederen in het Darrynane. De leden van het geslacht van O'Connell worden meestal zeer oud, zoo zelfs, dat het een spreekwoord geworden is: *Oud als een O'Connell*.—De Generaal, Graaf O'Connell, ridder van de orde van den Heiligen Geest en Kolonel van het 6de regiment van de Iersche brigade in dienst van Frankryk, was een Oom van O'Connell, den *Bevryder*; hy stierf den 9 July 1833 te Meudon, naby Blois, in Frankryk. Hy was de jongste van 22 kinderen van hetzelfde bed, en waarvan de helft den ouderdom van 99 jaren heeft bereikt gehad.

Sedert de komst van Hendrik de Vyfde, namelyk Hertog van Bordeaux, te Londen, is het gebleken, dat hy nog een sterken aanhang heeft in Frankryk. Men vreest des te meer voor onlusten in Frankryk, doordien de jonge graaf van Parys een zwak en ziekelyk kind is, en bygevolg het regentschap langdurig moet zyn. De republikeinen in Frankryk konden zich dan

wel met de legitimisten verbinden om de dinastie van Orleans te verstooten. Even zoo als in Spanje de Carlisten of Moderados en de Progressistas zich verbonden hebben om den regent te doen vallen, welke partyen na zynen val thans elkander het bewind betwisten. Louis Philippe heeft getracht de geestelykheid te winnen voor zyne dinastie, en hy heeft haar magtig gemaakt; deze zal, na zynen dood, welligt hare magt gebruiken tot herstel van den in hare oogen wettigen koning Hendrik V.

Een brief uit Napels, gerigt aan de *Augsburg Zeitung*, zegt, dat de regering van Napels luide klagte aanheft tegen die van Frankryk. Koning Ferdinand zou koningin Isabelle niet erkend hebben, dan onder stellige verzekering van den Heer Guizot, dat de Graaf van Trapani tot gemaal van de koningin zou gekozen worden; en thans wil men naauwelyks den Prins Carini aanhooren, wanneer hy over dit huwelyk spreekt. Men stopt hem altyd den mond met het antwoord: dit vraagstuk is eene algemeene europische zaak, welke niet beslist kan worden voor en aleeer Spanje geheel rustig zal zyn.

Maria Christina werd, tegen den 8 of 10 February, te Madrid verwacht.

De *Augsburg Zeitung* wederspreekt het berigt van het overlyden van Madame Catalani; eenige andere Couranten echter trekken dese wederspraak in twyfel. Men weet dus niet met zekerheid, of zy overleden of nog in het leven is.

Le *Courrier des Etats Unis* van den 20 bevat de voornaamste artikelen der Constitutie van de Republiek van Hayti, welke Constitutie geschoeid is naar den vorm, met opzigt tot de staatkunde, van de Constitutie der Vereenigde Staten van Amerika, en met opzigt tot het Bestuur, van het fransche Charter.

By deze nieuwe Constitutie wordt het grondgebied der Republiek in 6 departementen verdeeld, welke zyn: het departement van het Zuiden, van het Westen, van Artibonite, van het Noorden, van Cibao en van Ozama. Derzelver grenspalen zullen by eene wet bepaald worden.

Elk departement is wederom verdeeld in *arrondissemens*, en elk *arrondissement* in gemeenten.

Het burgerregt mag alleen bezeten worden door Haytianen en verkregen worden door Afrikanen en door Indianen. Geen blank kan de hoedanigheid van Haytiaan verkrygen noch het regt om onroerend goed in Hayti te bezitten.

Aanspraak van den Heer TYLER, by de meeting te Nieuw York, ten behoeve der Iersche Anti Unionisten, gehouden.

“Myn Heer de Voorzitter en myne Heeren! Het is voor de eerste maal, dat ik de eer heb, my te midden myner Iersche vrienden van de Stad Nieuw York te bevinden; het is voor de eerste maal, dat ik het voorregt geniet eenen vriendelyken groet met hen te wisselen. Medeburgers, ik kom heden by u aanklagen een gouvernement, hetwelk ik haat, waarvan ik het onderdrukkend karakter verfoei; en ik kom de zaak bepleiten van een volk, hetwelk ik reden heb te achten en te beminnen, en waarvan het lyden en de rampen regt van aanspraak hebben op de deelneming van geheel de wereld (*Toejuichingen*). Dit, Medeburgers, is een onderwerp, ten opzichte van hetwelk ik my nimmer verleen zal, de rol van een veinsard te spelen (*Bravo's*).

“Ik beken het in alle opregtheid; ik heb een afschuw van de geschiedenis der Engelsche regering. Ik erken, dat menige bladzide in de jaarboeken van die regering getuigenis geeft van den stouten moed, van de Stoische vastberadenheid en van de volharding van het Engelsche volk, wanneer het naar de volvoering van deszelfs baatzuchtige ontwerpen van verovering of uitbreiding streeft. Maar bevatten die jaarboeken eene enkele bladzide, uit welke men eenigen trek van grootmoedigheid of van vrygevigheid vermag aan te halen? Voorzeker neen. Maar hoe vele voorbeelden van geheel noodeloze beleedigen en van daden van dwingelandy jegens andere natiën! Tot het staven van de waarheid van het hier door my gezegde, behoef ik uwe aandacht geenszins te vestigen op het gedrag, in andere tyden door

Engeland ten opzichte van Frankryk gehouden; op het gevangen houden van deszelfs wettigen Vorst; en later op deszelfs weinig vrygevege, weinig edelmoedige, ja zelfs onrechtvaardige handelwyze, ten opzichte van een vyand, die ook in zynen val groot verbleef, *Napoleon Bonaparte (Toejuichingen)*. Ik zal u slechts behoeven te verwijzen naar de redevoeringen van *Sheridan* en van *Burke*, om u te overtuigen hoe grote buitensporigheden die Mogendheid zich jegens de Oost-Indische bezittingen veroorloofd heeft. Het zal voldoende zyn u te wyzen op den jongsten oorlog met China, op die beginselen, die by de Amerikaanse omwentelings-oorlog hebben geheerscht; op de grieven, die men in de onafhankelykheids-verklaring van Amerika vindt opgesomd; en op de wreedheden, gedurende die worsteling aan Amerikaansche burgers gepleegd.

“Ik heb u slechts te herinneren aan de beginselen, ingevolge welke Engeland in 1812 den oorlog aan de Amerikaansche Staten deed; en zyn er meerdere bewyzen noodig, welnu, zoo heb ik u slechts te wyzen op het gedrag van Engeland ten opzichte van Ierland (*Toejuichingen*). Ierland verzucht sedert zeven eeuwen in eenen staat van dienstbaarheid, duizend maal ondragelyker, dan den gepynigten toestand van den Romeinschen Staat. Gedurende zeven eeuwen zyn deszelfs dochteren blootgesteld aan maagdenroof; deszelfs zonen aan moord en gevangenschap; deszelfs geheele volk aan smaadbetoon van den kant van eene natie, die het bescherming verschuldigd was en die het er steeds op heeft toegelegd gehad om het te onderdrukken. Het is alzoo, dat Engeland een volk behandeld heeft, aan welke groothartige, der Engelsche kroon bewezen diensten, tot schild hadden behooren te vertrekken. Ja de diensten, die Ierland aan Engeland bewezen heeft, zyn groot, en ik tart, dat men zulks ontkenne. De Engelsche regtbanken zyn steeds bezet geweest met Iersche regters en advokaten, welke begaafdheden het Engelsch hermelyn met nieuwen roem heeft overdekt.— De schitterendste redenaars, die immer de bewondering der wereld getrokken hebben, zyn allen Ieren geweest en hunne, zoo parlementaire als regterlyke faam, heeft de Engelsche staatsregeling opgeluisterd.— De beste en zuiverste vaderlanders, die immer den Engelschen grond betreden hebben zyn Ieren geweest; in den dag van benaauwdheid en van tegenspoed hebben die Vaderlanders, de onderdrukking, waarvan zy de slagtoffers waren, vergetende, de handen ter verdediging van het gouvernement in een geslagen. De Engelsche marine is bemand geweest met Ieren, die hunne schatten en hun bloed hebben gestort, ter ondersteuning van het zeezezen van Engeland. De legers van Engeland hebben hunne aanwervingen uit de rangen der Ieren gedaan. (*Toejuichingen*).

“Ierland heeft het zyne bygedragen tot het zonder morren voorzien in de buitensporige uitgaven van het Engelsche gouvernement. En wat is het gevolg van dit alles geweest? Leest, myne heeren, leest deszelfs geschiedenis en gy zult op monsterachtige byzonderheden stooten. De verbeelding, waarvan de blik stouter is dan die van den arend, de verbeelding, zelve deinst, verschrikt, verbleekt en bevend voor die monsterachtigheden terug. Het staat aan den geschiedschryver met zyn stalen hart, met zyne yskoude lippen, u koel weg te verhalen van een onschuldig volk, in naam der Engelsche wetten vermoord, of onder de rampzalige vogelvry-verklaring van de Engelsche krygsraden bezwykende. Hem voegt het u koel weg te verhalen van den roof van een jong Iersch meisje, onder het oog barer wanhopige en magtelooze moeder, hare vryheid, hare eer en ook haar leven verliezende; want een Iersch meisje stelt hare eer boven haar leven. Hem voegt het u het tafereel te malen van zonen, in het aanzien hunner oude vaders schandelyk aan de galg gehecht. Hem voegt het u de schuldery te geven van die gehoorzalen, verkeerd in bordeel-tooneelen, erger dan de Saturnalia; u te schilderen hoe de justitie, op het geligt van zulk een afgrypselyk schandaal, als versteeld is geraakt, en hoe de Iersche magistratspersonen zich den sluijer over de oogen heb-

ben gehaald, ten einde niet te zien, hoe het van het bloed der slagtoffers nog druipend hermelyn door de Engelsche regters werd aangetogen. Hem voegt het u de beschrijving te geven van de ontheiliging der kerken, van het zich verwringen van de Engelsche Godsdienst, om zich in de plaats van de eeredienst van Ierland te dringen en van het buiten de wet stellen der geloovigen, die de vryheid van geweten boven de verleidingen der dwingelanden stelden; een goddeloos werk, hetwelk heeft voortgeduurd, tot dat de heiligschenners zelve, ten laatste voor het gruwelyke hunner daden terug bevende, er uit eigen beweging van hebben afgelaten.

“Ziedaar, wat de geschiedenis u zal verhalen, en na deze verschrikkelijke lezing, zal het u niet langer twyfelachtig zyn, dat oorlog, roof, heiligschennis, moord en onbillyke wetten, Ierland, van uit den verheven rang, dien het bekleedde, hebben doen vervallen in eenen staat van dienstbaarheid, die door de plagen, welke een onmenschelyke meester weet uit te denken en toe te passen, nog steeds verergerd wordt.

“Medeburgers! Zoo ik my dubbel gevoelig over deze buitensporigheden betoon, zoo is het, omdat ik een Amerikaansch burger ben, en dat ik het geluk heb, van al de zegeningen van een vry gouvernement te genieten. (*Toejuichingen*.) Zoo myn hart zich ontzet, zoo is het, omdat ik my die gedenkwaardige dagen herinner, waarin onze vaders gestreden en eindelyk gezegevierd hebben in eenen grooten stryd, gekenmerkt door de beginselen, die den grondslag zyn der regten, voor welke Ierland strydend is; (*Toejuiching*); het is, omdat de herinnering aan die roemryke dagen zich in myne ziel verbindt aan eenen opgekropten en diep ingewortelden haat tegen de vyanden van Ierland; het is, omdat ik opgevoed ben geworden te midden der eenvoudige en tevens verhevene instellingen van een vry vaderland, en op eenen grond, waar de vryheid ongehinderd kan ademen.

“Ik zeg het u rondborstig, het is toewens, en omdat ik den onderdrukker haat, en omdat ik den onderdrukte bemin, dat ik hier als een waar vriend van Ierland optreed. (*Toejuiching*). Maar wat is toch dat vraagstuk van de herroeping, hetwelk Ierland thans zoo zeer beroert en het Engelsch gouvernement genoopt heeft, eene vyandelyke houding tegen over hetzelfde aan te nemen? Wat heeft Ierland dan toch gedaan om de harde taal van *Wellington* en van meer andere tegen de beweging van de herroeping te verdienen. Zoo ik het wel begryp, stelt de herroeping zich ten doel het verkrygen van de vreedzame herroeping van eene hatelyke en onderdrukkende acte, van eene acte, daargesteld zonder de formaliteiten, die dezelve hadden behooren te omgeven, en die, hetzy door omkoopning, hetzy door verraad verkregen is; en desniettemin is het krachtens die schandelyke acte, dat de vereeniging tusschen de onafhankelyke staten van Engeland en van Ierland uitgeroepen is geworden; eene vereeniging, door welke alle uitvoerend, wetgevend en regterlyk gezag, tot dus verre door de Iersche overheden uitgeoefend, te niet werd gedaan; het werd prys verklaard, ten voordeele van de alvermogende regtbanken van Engeland, van het Engelsche parlement en van de kroon van Engeland.

“Engeland, ofschoon het regt daartoe niet bezittende, beweert, dat de acte van vereeniging, eene ware spot-acte, niet dan ingevolge zyn welbehagen herroepen kan worden. Als Amerikanen hebben wy een regtstreeksch belang by de zaak. Dit beweren van Engeland is regtstreeks in stryd met de stelling, welke de Staten genomen hebben. Ten dage van de onafhankelyksverklaring voerde Engeland dezelfde taal tot hare koloniën. Wat is er het gevolg van geweest? De rede, het regt, de deelneming van de verlichte wereld, alsmede de stem en de wil van God hebben verklaard, dat Engeland zich in het ongelijk bevond. (*Toejuiching*). Maar het regelmatig en regtvaardige der vereeniging al eens toegegeven, is het dan daarom gezegd, dat een geslacht van menschen het regt zou hebben, deszelfs vryheid en die der volgende geslachten voor altyd te ver-

vreemden? Zulk een leerstelsel zou geen' ingang vinden ook zelfs niet by den barbaarschen Indiaan, of by den lyfeigene van den Russischen alleenheerscher. In het menschelyk gemoed verheft zich een inwendige kreet, die in naam der geschonden vryheid protesteert en die de beleediging afstoot. Is de oppermagtigheid van Ierland immer te niet gedaan geworden? Ierland is sterker, dan het immer is geweest, en men zou het kunnen vergelyken met de camille-plant, die, hoe meer men haar vertreedt en hoe sterker zy groent.— (*Toejuiching*).

“*Vattel*, die veel over het regt der volken geschreven heeft, en die voor een gezag gehouden wordt, beweert, dat de oppermagtigheid onvervreemdbaar is. Hoe is het dan mogelyk, dat Ierland zich ten gevolge van en krachtens eene acte van vereeniging, tegenover Engeland in den toestand gebragt zou zien van een trouwloos onderdaan, die zich aan de gestrengheid der wet zoekt te onttrekken, of van eenen slaaf, die eenen barbaarschen meester ontvlugt. Hoe is het mogelyk, dat de fiere bannier van Erin, die weleer onbedwongen in den wind wapperde en zich, met den stempel der oppermagtigheid van Ierland gemerkt, tot de wolken scheen te verheffen, niets anders meer dan een speelpop in de hand van Engeland zou wezen? Het oppermagtig volk alleen zou zulk eene acte hebben kunnen daarstellen; maar de oppermagtigheid is onvervreemdbaar.— Kan men derhalve niet wel en te regt zeggen, dat het Iersche volk nu nog een oppermagtig volk is? Ik zal er niet by stil staan om te onderzoeken, in hoe verre het Iersche volk geregtigd is te klagen, hetzy over deszelfs slecht gouvernement, hetzy over het elders wonen der landeigenaren, hetzy over de onderdrukking der katholyken, hetzy over deszelfs armenwetten, over deszelfs politie en andere onderwerpen te gering om dezelve te noemen. Ik zal er my nimmer toe verleen, om de houding van eenen slaaf aan te nemen en de deernis van eenen wreeden meester in te roepen. (*Toejuichingen*).

“Neen, in den naam van het volk, dat weleet oppermagtig was en hetwelk niet dan door eene daad van God van deszelfs oppermagtigheid beroofd kan worden, eisch ik de herroeping van de vereeniging, als een regt. (*Toejuichingen*.) Namens 9 millioen menschen, al mochten zy ook als een bestanddeel van het Britsche gouvernement worden beschouwd, eisch ik nog, zoo om hun groot getal, als om hun onverdiend lyden, dat er regt aan hunne vorderingen worde gedaan, en in hunnen naam eisch ik de wetgevende onafhankelykheidsverklaring van Ierland. Ik eisch die, in naam van de verlichte eeuw, in welke wy leven; ik eisch die, in naam van die opvoeding en van dien vooruitgang, die de negentiende eeuw kenmerken; ik eisch die eindelyk, in naam van die groote staatkundige waarheden, door welke vermogen de oude leeringen worden te niet gedaan. In den naam van onze republikeinsche stellingen eisch ik de vryheid van Ierland. Ik eisch dezelve ook nog in naam van die welwillendheid, die men voor het menschelyk geslacht moet hebben; ik eisch dezelve, my beroepende op dezelfde gronden, op die onwederlegbare gronden, op welke Ierland zich beriep om de katholyke emancipatie te vorderen.

“De acte, by welke de katholyken onbekwaam werden verklaard en de acte van vereeniging, zyn beide door eenen geest van barbaarschheid voorgeschreven geworden; en de geest van verlichte vryheid, die de herroeping van de eene verlangde, verlangt ook thans de herroeping van de andere, van de acte van vereeniging, die niet minder hatelyk, die niet minder barbaarsch is. Ja dezelfde reden, die de hervormings-wet voor Engeland deed eischen, vordert ook thans de wetgevende emancipatie-wet voor Ierland.”

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.